

بنیاد توس برگزار کرد - بزرگداشت زیریاب، موسیقیدان ایرانی در لوگان هال لندن

بنیاد توس برگزار کرد

بزرگداشت زیریاب، موسیقیدان ایرانی در لوگان هال لندن با بازسازی سیمین سرکوب، از چهره های ماندگار دوبلاژ ایران

بنیاد توس، تنها بنیاد بی ادعای فرهنگی و هنری ایرانی، با تکیه به مفاد کارنامه و فعالیت‌های 14 ساله گذشته اش که پیوسته نشان قابلی از صداقت در جهت حفظ و اشاعه میراث فرهنگی را با خود حمل میکند، با افتخار شرح زندگی و و تأثیر افکار و اعمال یکی از اعجوبه های موسیقی و متفکران ایرانی را در فرهنگ عرب در تلفیقی زیبا از نمایش موسیقی و رقص های ایرانی و اسپانیولی، در سالن هزار نفره لوگان هال لندن، با موفقیت به روی صحنه آورد و شرح داستان زندگی این نابغه را، از زبان نواده فرضی او، بوسیله یکی از قدیمی ترین هنرمندان هنر دوبله در ایران سرکار خاتم سیمین سرکوب (جلالوند) بازسازی کرده و شب را با تقدیم تندیس فردوسی، به ایشان در آرشیو فرهنگی ایران جاودان کرد.

زیریاب ایرانی، با نام " ابوالحسن ابوتاتی" ملقب به "پرندۀ مشکین پر" در بغداد و در قرن هشتم میلادی از پدر و مادر کرد ایرانی متولد شد و در عصر خلافت اسلامی قوم بنی امیه به تونس، مغرب و شمال آفریقا سفر کرد و نهایتاً به کوردوبا تبعید شد .

او تنها موسیقی دان، خواننده، نوازنده، اختر شناس، شاعر و متفکر ایرانی است که به اعتراف اسپانیولی ها پدر موسیقی فلامینکو خوانده میشود زیرا ارزشمندترین کار زیریاب، درهم آمیختن ملودی های سنتی هندی و ایرانی با موسیقی کولیان مهاجر به اسپانیا بود که نتیجه آن به وجود آمدن توناس مشهور اندلس یا تکنیک صوتی " کان تا او"

است که در واقع، نیاکان موسیقی فلامنکو شناخته میشود. به همت همین موسیقی که از موسیقی سنتی مدیترانه نشأت میگرفت، زریاب توانست اولین مدرسه موسیقی "عرب-اندلس" را راه اندازی کرده و مسیر صعب، تأثیر پذیری تمدنهای مختلف بر هم را، برای آیندگان آسان کرده و در راه سازش و هارمونی دادن به انواع مختلف موسیقی از مغرب زمین تا اروپا کوشا باشد قبل از آمدن اسلام در فرهنگ ایران زمین؛ ایرانیها برای هر روز سال به تعداد 365 عدد، قطعه جدیدی از موسیقی داشتند که به "سی لحن یارید" مشهور بود.

زریاب نه فقط در زمینه موسیقی عرب، که جزاواز شتر سواران که بعدها زاری، مویه و شیون زنها هم به آن اضافه شد بلکه در فرهنگ اجتماعی آنان که چیزی جز آئین یکتاپرستی هم نبود، تأثیر بسیاری گذاشت و با ورود و سکون او در کوردوبای اسپانیا، در نحوه طبخ انواع خوراکی ها، آرایش سر و مو، البسه زمستانی و تابستانی، تفاوت پوشاک درباریان از توده و اختراع آلات موسیقی جدید مثل گیتار، اضافه کردن سیم پنجم به ساز ایرانی عود و کمک به شناسایی این ساز در اروپا و تصحیح موسیقانی فلامنکو که نوعی مکالمه موزیکال بود، تأثیر بسیاری در فرهنگ آنها نیز گذاشته و اصولا موسیقی عرب-اندلس را ایجاد کرده، و اولین "آکادمی موسیقی" را با شرکت زنان تشکیل داد و از همین راه بود که تمدن ایرانی و روح بزرگ شرق کهن به وسیله اعراب هم در سراسر دنیای آن زمان شناخته شد و به لطف وزرای ایرانی و چهره های سرشناس دیگر سرزمین کهنسال ایران، رسم و فرهنگ دوران ساسانی دوباره در دربار خلفای عرب زنده شد. با تحت استیلا قرار گرفتن ایران فقط دوتا کشور اسپانیا و ایران تسلیم زبان و فرهنگ عرب نشدند. آخرین پادشاه اسپانیا «رودیک» از تبار ایرانی بود و زاده اصفهان و اسم زادگاه خود را هم به این سرزمین داد یعنی «اشبانه» که همان «اسپانیه» است، عبدالرحمن پادشاه تازی اسپانیا به تقلید از پادشاهان ساسانی فرمانروایی می کرد و نگاهش به فرهنگ و شیوه عدل و زندگی انوشیروان و سایر پادشاهان ساسانی بود... حتی در معماری هم از آنها پیروی می کرد. مثل نعل اسب که از طاق بستان گرفته شده و گلدان معروف «الحمرا» با لعاب های چینی و هنر میناکاری که یادگار استادان کاشان ایران است.

